

قرآن کریم رابطه میان خداوند و جهان هستی را با کلمه نور بیان می‌کند:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ : خداوند نور آسمان ها و زمین است.

شاید این کلمه در نگاه اول برای ما شگفت انگیز باشد اما پس از تفکر دقیق به معنای آن پی می‌بریم.

خداوند نور هستی است یعنی تمام موجودات وجود خود را از او می‌گیرند. به سبب او پیدا و آشکار شده و پا به عرصه هستی می‌گذارند. (نیازمندی به خدا در پیدایش)

وجودشان به وجود او وابسته است. (نیازمندی به خدا در بقا)

هر چیزی در این جهان ، بیانگر وجود خالق و آیه ای از آیات الهی (نه نوری از انوار وجود) محسوب می‌شود.

هر موجودی در حد خودش ، تجلی بخش خداوند و صفات خداوند (همچون حکمت، قدرت، رحمت ) می‌باشد.